

Posudek oponenta rigorózní práce Mgr. Barbory Kociánové na téma „ Věřitelé a uplatňování pohledávek v insolvenčním řízení“.

Práce mi byla předána v lednu 2017 a má 86 stran vlastního textu. Nejsm schopen zjistit, zda tento počet naplňuje minimální počet 100 normostran jako minimum práce rigorózní.

Zvolené téma působí na první pohled jako to, které bylo již mnohokrát analyzováno, ale detailní přístup autorky svědčí o tom, že tomu tak není. Zejména je to patrné v těch částech práce, kde proti sobě stojí protichůdná stanoviska různých soudů, zejména soudů odvolacích. Autorka však nepromítla uvedené rozpory alespoň do několika závěrů de lege ferenda, které jsem v závěru práce nenašel. Uvedený nedostatek je do jisté míry ke škodě jinak velmi pečlivě a detailně zpracovaného tématu, kdy z práce vyplývá, že autorka má i dost praktických zkušeností z oblasti insolvenčního řízení.

Z hlediska členění práce postupuje autorka logicky a systematicky, když vlastnímu tématu, po nutném a stručném úvodu věnuje tématu práce její podstatnou část. V této části se autorka zabývá tříděním pohledávek podle různých kritérií i dispozičním úkonům účastníků řízení s jejich pohledávkou. V další části se autorka zabývá přezkumem přihlášených pohledávek a incidenčním sporům.

K práci mám tyto podrobnější připomínky a poznámky :

- Na straně 13 a 14 se autorka zabývá různým posouzením postavení zahraničního věřitele v insolvenční a cituje konkrétní rozhodnutí různých soudů, která nejsou jednotná. Nenašel jsem však autorčin názor na uvedený problém.
- Na straně 16 druhý a třetí odstavec shora autorka cituje znění zákona týkající se předlužení a hrozícího úpadku. Chybí mi však nějaký příklad praktické aplikace zákona vysvětlující uvedené konstrukce zákona
- Na straně 16 první odstavec zdola autorka uvádí , že pro insolvenční řízení jsou příslušné věcně krajské soudy, ale chybí zmínka, že se jedná o autonomní úpravu a nikoli o užití OSŘ
- Na straně 17 třetí odstavec shora autorka v souvislosti se zkoumáním místní příslušnosti uvádí , že časový test může být užit do skončení přípravného jednání. Uvedený prvek koncentrace podle mého soudu nepřichází ve vlastním insolvenčním řízení v úvahu

- Na straně 18 , závěr první odstavce je uvedeno, že se ponechá řízení o žalobě „ v klidu“, což není procesní pojem
- Na straně 39 první odstavec shora uvádí, že definice zajištěných věřitelů je taxativní, což se mi ale jeví s ohledem na přípuštění obdobné škály v zahraniční úpravě jako problematické tvrzení
- Na straně 45 poslední odstavec uvádí, že náklady nalézacího řízení představují zvláštní nárok majetkové sankce hmotněprávní povahy. Nárok na náhradu nákladů řízení se však opírá o normu procesního práva a nevím, proč by se proto mělo jednat o hmotněprávní nárok ?
- Na straně 46 druhý odstavec zdola obsahuje dvojí formulaci „ nabude a nabyde“.
- Na straně 65 druhý odstavec shora cituje dvě soudní rozhodnutí, ale nenašel jsem v textu jejich obsah

Práce obsahuje citace užitých zdrojů při tvorbě textu s odkazem na poznámky a je psána dobrým právním jazykem.

Přes uvedené drobné výhrady práci doporučuji k obhajobě.

Při obhajobě by se měla autorka vyjádřit, zda z jejích často kritických poznámek vyplývá nějaká potřeby doplnění či změny právní úpravy a přitom by mohla využít i textu vládní novely zákona (o té se v práci autorka nezmiňuje)

V Praze dne 29.1. 2017

JUDr. Tomáš Pohl